

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการสำรวจลักษณะการกระทำผิดของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยของโรงเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในเขตการศึกษา 12

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจลักษณะการกระทำผิดทางวินัย และสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12
2. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนมัธยมศึกษาที่กระทำผิดวินัย ในเขตการศึกษา 12
3. เพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยระหว่างนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานสำหรับการวิจัยไว้ดังนี้คือ

การกระทำผิดวินัยของนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิงแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามการกระทำผิดวินัย และ สาเหตุของการกระทำผิดวินัย
ของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 - 6 แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อหาปริมาณของการกระทำผิดวินัย ซึ่งเป็นการถามในรูปแบบ
ของการประเมินค่า (Rating Scale) สำหรับข้อความที่เป็นความผิดทางวินัยในแบบสอบถามนี้
แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ หมวดความประพฤติ หมวดการแต่งกาย หมวดการเรียน และหมวดการปฏิบัติ
อื่น ๆ

ส่วนที่ 3 เป็นการถามสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของแต่ละข้อ โดยผู้ตอบเลือกตอบแบบ
เลือกข้อ และช่องสุดท้ายของแต่ละข้อ ให้ผู้ตอบกรอกสาเหตุอื่นๆเพิ่มเติมได้อีก นอกเหนือจากที่มีไว้ให้เลือก

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่กระทำผิดวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ปีการศึกษา 2528 จากโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 8 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 353 คน นักเรียนหญิง 164 คน รวมทั้งสิ้น 517 คน

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่กระทำผิดวินัยชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ซึ่งมีทั้งหมด 7 จังหวัด คือ นครนายก ปราจีนบุรี จันทบุรี ตราคร ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง โดยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในเขตการศึกษา 12 เพียง 60 % ของทั้งหมดโดยวิธี Simple Random Sampling โดยวิธีใช้ตารางสุ่ม

1.2 เมื่อสุ่มจังหวัดแล้ว ก็ดำเนินการ สุ่มโรงเรียน โดยใช้วิธีเดียวกัน ร้อยละ 30 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด ซึ่งมี 27 โรงเรียน สุ่มได้ 8 โรงเรียน

1.3 ทำการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่กระทำผิดวินัยของแต่ละโรงเรียน ใน 8 โรงเรียนมี 625 คนโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และใช้ตารางของมอร์แกนกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้รวมทั้งสิ้น 517 คน

2. นำแบบสอบถามการกระทำผิดวินัย และสาเหตุของการกระทำผิดวินัยที่สร้างขึ้นไว้ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปแจก และเก็บด้วยตนเอง และผู้วิจัยเป็นผู้อ่านข้อชี้แจงในแบบสอบถามให้ผู้ตอบได้เข้าใจ และให้เวลาทำไปพร้อมๆกัน โดยกำหนดเวลาในการทำแบบสอบถาม $\frac{1}{2}$ ชั่วโมง ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จึงครบตามจำนวน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. หาสดานภาพของผู้ตอบ แยกตามชั้น อายุ อาชีพของผู้ปกครอง บิดาและมารดา และสถาน-

ภาพต่างๆที่เกิดขึ้นของกับภูมิหลังของนักเรียนที่กระทำผิดวินัย เป็นคำร้อยละ

2. หากคำเฉลย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกระทำผิดวินัย แต่ละข้อของแต่ละหมวด
3. หากคำ เพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง
4. หากความถี่ และ ร้อยละของสาเหตุการกระทำผิดวินัยในแต่ละข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ในด้านข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้
1.1 นักเรียนที่กระทำผิดวินัย ส่วนใหญ่เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 และ 3 ก็รวมแล้วคิดเป็นร้อยละ 35.59 และ 33.08 ตามลำดับ และในช่วงชั้นนี้ เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คือ แยกเป็นชาย 140 คน และ 118 คน เป็นหญิง 44 คน และ 63 คน นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี คือ ร้อยละ 16.63 และ 20.03 อาชีพของผู้ปกครอง บิดาและมารดา ส่วนใหญ่ มีอาชีพทำนา ส่วนอาชีพทรงลงมาคือ ถ้าชาย และ ข้าราชการ ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง บิดาและมารดา ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีเพียงส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา และ ไม่เคยเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนเลย สภาพที่ตั้งของบ้านที่อยู่อาศัย ส่วนมากอยู่ในสวน ไร่ นา และ ใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 27.66 และ 27.27 มีส่วนน้อยที่ติดอยู่ใกล้บ้านผู้มีฐานะดี มีการศึกษาสูง และอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม มีคนยากจน คิดเป็น 2.90 % และ 1.35 % ส่วนการใช้เวลาว่างของนักเรียน ส่วนใหญ่ทำงานอดิเรก ซึ่งได้แก่ การเล่นกีฬา และการดูโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 26.89 และ 13.54 เป็นต้น

2. ลักษณะการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และนักเรียนทั้งหมดปรากฏผลคือ

- 2.1 ในหมวดความประพฤติ การกระทำผิดวินัยของนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และน้อย การทำความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางได้แก่ การหนีการทำเวร กุญหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงมารยาทไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน และล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน และการทำความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู ชักชวนครูไม่ยอมให้ครูทำโทษ ใช้อาจาข่มขู่เพื่อน ใช้อาจาไม่สุภาพ

เรียบร้อยกับครู พูจากหายบกาย ล้อเลียนชื่อบิดามารดาของเพื่อน พุกปอกกับครู แสดงกิริยาไม่เคารพครู เล่นการพนันในห้องเรียน เดียงครู ทิ้งขยะไม่เป็นที่ และแย่งของหรือขนมจากเพื่อน

2.2 ในหมวดการแต่งกาย การกระทำผิดวินัยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ แต่งตัวไม่เรียบร้อย เช่นไม่ติดกระดุม ไม่เย็บกระเป่าเสื้อให้เรียบร้อย ส่วนความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่เปราะเปื้อนสกปรก ปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง บุ่งกระโปรงสั้น สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน ไว้ผมยาวเกินกำหนด สวมเสื้อผ้าที่ปกอักษรมิเรียบร้อย สวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน และไม่แต่งชุดลูกเสือ เนตรนารีหรือยูวากาชาดเมื่อถึงวันที่มีวิชาเหล่านี้

2.3 ในหมวดการเรียน ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ ลืมทำการบ้าน ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน ลอกการบ้านเพื่อน และทำงานไม่เสร็จทันเวลา ส่วนความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ล้อเลียนครูในเวลาสอน หลับในเวลาครูสอน เองงานอื่นมาทำขณะที่ครูกำลังสอน นำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านในขณะที่ครูกำลังสอน แกล้งหรือแหย่เพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน หุคสอศแทรกในขณะที่ครูกำลังสอน ทำตลกในเวลาเรียน ลอกคำตอบหรือแอบดูเพื่อนในเวลาสอบ ไม่ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่สนใจเรียนในบางวิชาที่ไม่ชอบเรียน และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

2.4 ในหมวดการปฏิบัติอื่นๆ การกระทำผิดวินัยที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ การขาดโรงเรียนหนีออกนอกบริเวณโรงเรียน เคนรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนน มาโรงเรียนสาย เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ลาออกนอกห้องเรียนบ่อยๆโดยไม่มีความจำเป็น ประพฤติทำนองซู้สาว และสูบบุหรี่หรือดึกยาเสพติดให้โทษ

3. ลักษณะการกระทำผิดของนักเรียนชาย ปรากฏผลดังนี้คือ

3.1 ในหมวดความประพฤติ การทำผิดวินัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางและน้อย การทำความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ หนีการทำเวร คุยหรือเล่นเสียงกึ่งในห้องเรียน พูจากหายบกาย แสดงมารยาทไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน และล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน การกระทำผิดวินัยที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู ชักชวนไม่ยอมให้ครูทำโทษ หยิบของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต ใช้อาวุธข่มขู่เพื่อน ใช้อาวุธไม่สุภาพกับครู ล้อเลียนชื่อบิดามารดาของเพื่อน

พูดกับครู เล่นการพนันในห้องเรียน เลี้ยงครู แอบกินขนมในห้องเรียน หึงขยะไม่เป็นที่ และแย่งของหรือขนมจากเพื่อน เป็นต้น

3.2 ในหมวดการแต่งกาย ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ แต่งตัวไม่เรียบร้อย เช่นไม่ติดกระดุม ไม่เช็มกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย และ ไข่มขาวเกินกำหนด ส่วนความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ แต่งตัวสวยเสื้อผ้าที่สกปรก ปลอมขายเสื้อไว้นอกกางเกง สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน สวมเสื้อผ้าที่บักอักษรมไม่เรียบร้อย สวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน และไม่แต่งชุดลูกเสือเมื่อถึงวันที่มีวิชาเหล่านี้

3.3 ในหมวดการเรียน ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ ลืมทำการบ้าน ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน ลอกการบ้านเพื่อน ไม่สนใจเรียนในบางวิชาที่ไม่ชอบ และทำงานไม่เสร็จทันเวลา ส่วนความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ล้อเลียนครูในเวลาครูสอน หลับในเวลาเรียน เอาจานอื่นมาทำขณะที่ครูกำลังสอน นำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านขณะที่ครูกำลังสอน แกล้งหรือแหย่เพื่อนขณะที่ครูกำลังสอน ทำตลกในเวลาเรียน พูดสอดแทรกในขณะที่ครูกำลังสอน ลอกคำตอบหรือแอบดูเพื่อนในเวลาสอบ ไม่ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้ และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

3.4 ในหมวดการปฏิบัติอื่นๆ ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ซาดโรงเรียน หนีออกนอกบริเวณโรงเรียน เดินรับประทานหรือขนมบนท้องถนน มาโรงเรียนสาย เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ลาออกนอกห้องเรียนบ่อยๆโดยไม่มีเหตุจำเป็น ประพฤติทำนองซู้สาว และสูบบุหรี่หรือดื่กยาเสพติดให้โทษ

4. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของนักเรียนหญิง ปรากฏผลดังนี้คือ

4.1 หมวดความประพฤติ การกระทำผิดวินัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางและน้อย ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ กุญหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน และ แสดงมารยาทไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน และความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู หนีการทำเวร ชักขึ้นไม่ยอมให้ครูทำโทษ หยิบของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต ไขว่จากข่มขู่เพื่อน ไขว่จากไม่สุภาพเรียบร้อยกับครู พูดจาหยาบคาย ล้อเลียนชื่อบิดามารดาของเพื่อน พูดกับครู แสดงกิริยาไม่เคารพ

ครู เดียงครู ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน แอบกินขนมในห้องเรียน ทั้งขยะไม่เป็นที่ และแยงของหรือขนมจากเพื่อน

4.2 หมวดการแต่งกาย ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่เปรอะเปื้อนสกปรก บุนกระโปรงสั้น แต่งตัวไม่เรียบร้อย เช่นไม่ติดกระดุม ไม่เย็บกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน ไว้ผมยาวเกินกำหนด สวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน และไม่แต่งชุดเนตรนารีหรือชุดวิชาชีพเมื่อถึงวันที่มีเรียนวิชาเหล่านี้

4.3 หมวดการเรียน ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ได้แก่ ลืมทำการบ้าน ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน ลอกการบ้านเพื่อน และทำงานไม่เสร็จทันเวลา และค่าเฉลี่ยในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ล้อเลียนครูในเวลาครูสอน กลับในเวลาเรียน เอางานอื่นมาทำขณะที่ครูสอน นำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านขณะที่ครูกำลังสอน แกล้งหรือแหย่เพื่อนขณะที่ครูกำลังสอน ทำตลกในเวลาเรียน ลอกคำตอบหรือแอบดูเพื่อนในเวลาสอบ ไม่ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

4.4 หมวดการปฏิบัติอื่นๆ ความผิดที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ได้แก่ ซากโรงเรียน หนีออกนอกบริเวณโรงเรียน เก็บรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนน มาโรงเรียนสาย เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และ ประพฤติทำนองซู้สาว

5. จากการเปรียบเทียบค่า t เพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยระหว่าง นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง พบว่า

5.1 ในหมวดความประพฤติ นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ทำความผิดทางวินัยแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในความผิดในข้อต่อไปนี้เป็น คือ ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู กุญหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน ซักซิ่นไม่ยอมให้ครูทำโทษ หยิบของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต ใช้นิ้วจิ้มขมขู่เพื่อน ใช้นิ้วจิ้มใส่ปากกับครู พูตจาหยาบคาย พูตปลกกับครู แสดงกิริยาไม่เคารพครู แสดงมารยาทไม่สุภาพกับเพื่อน ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน และแอบกินขนมในห้องเรียน ซึ่งนักเรียนชาย ทำความผิดเหล่านี้มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนความผิดในข้อ หนีการทำเวร ล้อเลียนชื่อบิดามารดาของเพื่อน เล่นการพนันในห้องเรียน เดียงครู ทั้งขยะไม่เป็นที่ และแยงของหรือขนมจากเพื่อน ในข้อดังกล่าวนี้ นักเรียนชายทำความผิดน้อยกว่านักเรียนหญิงและทำความผิดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

5.2 ในหมวดการแต่งกาย นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ทำความผิดทางวินัยแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในความผิดในข้อต่อไปนี้ แต่งตัวไม่เรียบร้อย เช่นไม่ติดกระดุม ไม่เช็มกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย ไข่มวยวเกินกำหนด และสวมรองเท้าแตะมาโรงเรียน ซึ่งนักเรียนชายทำผิดมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนการทำผิดวินัยในข้อ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่เปรอะเปื้อนสกปรก สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน สวมเสื้อผ้าที่ปักอักษรไม่เรียบร้อย และไม่แต่งชุดลูกเสือ เนตรนารีหรือยูวกาชาดเมื่อถึงวันที่มีวิชาเหล่านี้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงทำความผิดวินัยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

5.3 ในหมวดการเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงทำความผิดทางวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ในความผิดข้อต่อไปนี้เป็นคือ ลืมทำการบ้าน เอางานอื่นมาทำขณะที่ครูกำลังสอน พูดสอดแทรกในขณะที่ครูกำลังสอน ไม่สนใจเรียนในบางวิชาที่ไม่ชอบ และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนการทำผิดในข้อ ล้อเลียนครูในเวลาสอน หลับในเวลาเรียน ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน ลอกการบ้านเพื่อน นำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านขณะที่ครูกำลังสอน แกล้งหรือแหย่เพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน ทำตลกในเวลาเรียน ลอกคำตอบหรือแอบดูเพื่อนในเวลาสอบ ไม่ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้ และทำงานไม่เสร็จทันเวลา ซึ่งนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ทำความผิดวินัยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

5.4 ในหมวดการปฏิบัติอื่นๆ นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ทำความผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ในความผิดข้อต่อไปนี้เป็นคือ หนีออกนอกบริเวณโรงเรียน เดินรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนน มาโรงเรียนสาย เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ซึ่งความผิดเหล่านี้ นักเรียนชายทำบ่อยกว่านักเรียนหญิง ส่วนความผิดในข้อ ซากโรงเรียน ลาออกนอกห้องเรียนบ่อยๆโดยไม่มีความจำเป็น และประพฤติดันองซู้สาว การกระทำผิดวินัยในข้อดังกล่าว นักเรียนชายทำความผิดบ่อยกว่านักเรียนหญิง และทำความผิดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

6. สาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ที่สำคัญเนื่องมาจาก ตัวเด็ก สาเหตุรองลงไปได้แก่ความบังเอิญ ความไม่ตั้งใจในการเรียนการสอนของครู สภาพสิ่งแวดล้อมเด็ก เช่น สภาพการอบรมสั่งสอนจากที่บ้าน ทางโรงเรียน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และสื่อมวลชนทางโทรทัศน์ เป็นต้น ดังจะกล่าวถึงรายละเอียดของ

สาเหตุการกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ที่อยู่ในระดับ 1 - 5 ในแต่ละหมวดคือ

6.1 ในหมวดความประพฤติ ใต้แก่ คุยหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงมารยาทไม่เรียบร้อยกับเพื่อน หนีการทำเวร ล้อเล่นหรือแกล้งเพื่อน และ ทั้งซบเซไม่เป็นที่ มีสาเหตุมาก เด็กมีความต้องการแสดงออก อยากรเด่น อยากรสนุก ความคุ้นเคยกับเพื่อน ความเกียจคร้าน และความไม่ไต่ตั้งใจที่จะกระทำผิดวินัยของเด็ก ตามลำดับ

6.2 ในหมวดการแต่งกาย ใต้แก่ แต่งตัวไม่เรียบร้อย เช่นไม่ติดกระดุม ไม่เช็ยกระเป๋าลือให้เรียบร้อย ไขว่ผมยาวเกินกำหนด บุ่งกระโปรงสั้น สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน และไม่แต่งชุดลูกเสือ เนตรนารีหรือยูวากาชาดเมื่อถึงวันที่มีวิชาเหล่านี้ มีสาเหตุมาจาก การเล่นจนซน เพื่อความสวยงามและอยากหล่อ ต้องการเป็นจุดเด่นในกลุ่มสังคม และเพื่อความพอใจของเด็กเอง ตามลำดับ

6.3 ในหมวดการเรียน ใต้แก่ ลอกการบ้านเพื่อน ลืมทำการบ้าน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน และนำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านในขณะที่ครูกำลังสอน มีสาเหตุมาจากเด็กทำไม่ได้เพราะงานนั้นยาก และการขี้เกียจทำการบ้านของเด็กเอง เด็กเล่นหรือคุยกับเพื่อนเพลินไปจึงทำงานไม่เสร็จทันเวลา ความรีบร้อนเลยลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน และสาเหตุที่เด็กนำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านเพราะเด็กมีความพอใจต้องการที่จะอ่านเอง เป็นต้น

6.4 ในหมวดการปฏิบัติอื่นๆ ใต้แก่ ซนเรียน ประพฤติทำนองซู้สาว เดินรับประทาน-อาหารหรือขนมบนท้องถนน เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และมาโรงเรียนสาย มีสาเหตุเกิดจากเด็กมีสุขภาพไม่ดี เด็กต้องการเพื่อน ความหิว ความไม่ต้องการเรียนในวิชานั้นๆจึงเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และสาเหตุเพราะบ้านไกลจึงมาโรงเรียนสาย เป็นต้น

7. ความผิดวินัยของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยรวมกันทั้ง 4 หมวด ใน 10 ลำดับแรก ซึ่งเรียงตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุกลงไป ส่วนใหญ่เป็นความผิดวินัยในหมวดการเรียน หมวดความประพฤติ หมวดการแต่งกาย และ หมวดการปฏิบัติอื่นๆ ตามลำดับ และความผิดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาทางวินัยของนักเรียนชายและหญิงที่กระทำผิดวินัย ในเขตการศึกษา 12 ที่พบจากการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจจะนำมาสรุปอภิปรายดังต่อไปนี้

1 ในค่านข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของเด็ก ปรากฏผลว่าเด็กที่กระทำผิดวินัย ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 3 มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี จากข้อค้นพบนี้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากเด็กวัยนี้ เป็นวัยที่เรียกว่า " วัยรุ่น " ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สรุปว่าสภาพแวดล้อมเด็กมีสภาพที่ค่อนข้างคอยความเจริญ กล่าวคือเด็กส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในส่วน ไร่นา และใกล้วัด ผู้ปกครองได้รับการศึกษาต่ำ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก เป็นบุตรคนแรกและคนสุดท้าย ผู้ปกครองให้การอบรมสั่งสอนแบบให้อิสระต่อลูกของตนเสมอ ซึ่งแตกต่างกับครูที่ให้การอบรมสั่งสอนที่เข้มงวดกวดขันมาก ข้อแตกต่างเช่นนี้อาจทำให้เด็กประพฤติกรรมที่ถูกต้องได้ยาก ส่วนเงินรายได้ของเด็ก ส่วนใหญ่มีรายได้เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือนของครอบครัวต่ำ เด็กมีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยของเด็กที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเด็กส่วนใหญ่มีสุขภาพไม่ปกติ อ่อนแอ กล่าวคือเป็นโรคหืดเป็นจำนวนมาก สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยของเด็ก ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นข้อสมมติฐานที่อาจจะมีส่วนทำให้เด็กประพฤติผิดวินัยได้ เป็นต้น

2 การกระทำผิดวินัยของเด็ก ในหมวดความประพฤติที่อยู่ในระดับ 1-5 ได้แก่ คุยหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงมารยาทไม่เรียบร้อยกับเพื่อน หนีการทำเวร ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน และทิ้งขยะไม่เป็นที่ มีสาเหตุมาจากเด็กต้องการแสดงออก อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากลอง ความคุ้นเคยกับเพื่อน ความเกียจคร้าน และความไม่ตั้งใจทำผิดวินัยของเด็กเองตามลำดับส่วนข้อสรุปของผู้วิจัยในหน้าถัดไป

3 การกระทำผิดวินัยของเด็ก ในหมวดการแต่งกาย ได้แก่ แต่งตัวไม่เรียบร้อยเช่นไม่ติดกระดุม ไม่เชียบกระเป๋าสื่อให้เรียบร้อย ไขว่ผมยาวเกินกำหนด นุ่งกระโปรงสั้น สวมเครื่องประดับมาโรงเรียน และไม่แต่งชุดลูกเสือ เนตรนารีหรือชุดกาชาดเมื่อถึงวันที่มีวิชาเหล่านี้ อาจมีสาเหตุมาจาก การเล่นจนขาด เพื่อความสวยงามและอยากหล่อ ต้องการเป็นจุดเด่นในกลุ่มสังคม และ

เพื่อความพอใจ ไม่ต้องการแต่งชุดลูกเสือ เนตรนารีหรือยูวาทาษาของตัวเองตามลำกับ

4 การกระทำผิดวินัยของเด็กในหมวดการเรียน ได้แก่ ลอกการบ้านเพื่อน ลืมทำการบ้าน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา ลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน และนำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านในขณะที่ครูกำลังสอน อาจมีสาเหตุเกิดจากเด็กทำไม่ได้เพราะงานนั้นยาก และการช้เกียจทำการบ้าน เด็กเล่นหรือคุยกับเพื่อนเพลินไปจึงทำงานไม่เสร็จทันเวลา ความรีบร้อนเลยลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน และเหตุที่เด็กนำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่านเพราะเด็กมีความพอใจ ต้องการที่จะอ่านเอง เป็นต้น

5 การกระทำผิดวินัยในหมวด การปฏิบัติอื่น ๆ ได้แก่ การขาดเรียน ประพฤติทำนองซู้สาว เคนรับประทานอาหารหรือขนมบนท้องถนน เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และมาโรงเรียนสาย อาจมีสาเหตุเกิดจาก เด็กมีสุขภาพไม่ดี เด็กต้องการเพื่อน ความทิว ความไม่ต้องการเรียนในวิชานั้นๆจึงเข้าชั้นไม่ตรงเวลา และสาเหตุเพราะบ้านไกลจึงมาโรงเรียนสาย เป็นต้น

สรุปสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของเด็กที่สำคัญเนื่องมาจากตัวเด็กเอง ซึ่งได้แก่ เด็กต้องการแสดงออกตามช่วงวัยของคน ต้องการความเด่น ความโก้ ความสวยงาม อยากสนุกสนาน ต้องการเพื่อน ชอบเสียงดนตรี ชอบทดลอง มีความเกียจคร้านในการเรียน ความไม่สนใจ เอาใจใส่ในการเรียน ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์(ความไม่ไ้ตั้งใจ) และมีสุขภาพไม่ปกติกล่าวคือเป็นโรคพื้นเป็นจำนวนมาก เป็นต้น สาเหตุรองลงไปคือ สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความบังเอิญ ความไม่ตั้งใจ สนใจในการสอนของครู สภาพครอบครัวของเด็กยากจน ผู้ปกครองอบรมสั่งสอนแบบให้อิสระเสมอซึ่งแตกต่างกับครูที่ให้การอบรมสั่งสอนแบบเข้มงวดกวคชนเด็กมาก สภาพต่อยความเจริญต่างๆของเด็ก เช่นเด็กอาศัยอยู่ตามชนบท ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและไ้รับการศึกษาค่ำ เป็นต้น

สรุปข้ออภิปรายผล เฉพาะประเด็นที่สำคัญๆที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ เช่นจากผลการวิจัยของศูนย์ อินโนเทค ซึ่งสำเร็จ บุญเรืองรัตน์¹ ได้เข้าร่วมศึกษาวิจัยปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นใน-

¹ สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ " การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน " ศูนย์ศึกษา 2 (ตุลาคม - ธันวาคม 2515), หน้า 112-116.

โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มประเทศ ซี มี โอ พบว่า ปัญหาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยที่พบมากที่สุดคือ ความไม่สุภาพ รบกวนชั้นเรียนในขณะที่ครูกำลังสอน ไม่สนใจเรียนหนังสือ และไม่ทำการบ้าน และการวิจัยนี้เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของ กอริสัน (Garrison) ¹ ซึ่งได้ทำการวิจัยในระดับมัธยมศึกษาอีกเช่นกัน พบว่า พฤติกรรมที่เด็กหญิงกระทำผิดมากที่สุด คือ การหุคและการหัวเราะในเวลาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยนี้ที่พบว่า พฤติกรรมที่เด็กหญิงกระทำผิดมากที่สุด คือ การคุยหรือการเล่นเสียงดังในห้องเรียน

และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานของ นันทนา จุฬังคะ ² ที่พบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยมากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายมีธรรมชาติที่ชอบการผจญภัย ถึงคำกล่าวของ กอริสัน (Garrison) ที่กล่าวว่า "พฤติกรรมของเด็กชายเป็นไปในทางก้าวร้าว เสียงอันตรราย ต่อสู้ และโยนของ มากกว่าเด็กหญิง" ³ และจากการพิจารณาสภาพของ เด็กจากผลการวิจัยนี้ พบว่า เด็กชายคบเพื่อนที่มีความประพฤติกเล่เยาะเย้ย เป็นสมาชิกคนแรกและคนสุดท้าย และสมาชิกภายในครอบครัวมีจำนวนมาก กล่าวคือ เกินกว่า 6 คนขึ้นไป

ผลการวิจัยนี้แตกต่างกับผลการวิจัยปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ของเสงี่ยม อินภิรมย์ ⁴ ที่พบว่าปัญหาทางวินัยที่สำคัญ ได้แก่ การหุคปก หนีโรงเรียน การดุด่า การทะเลาะวิวาท การลักขโมย และการก้าวร้าว กล่าวคือความผิดที่นักเรียนในเขตการศึกษา 12 ทำนั้นเป็นความผิด ที่ไม่ก่อปัญหาใหญ่ และเป็นความผิดที่สามารถแก้ไขปัญหาคความผิดต่างๆได้เช่นเดียวกับปัญหาทางวินัยของเด็กที่เสงี่ยม อินภิรมย์ ได้ค้นพบ

¹ Karl Garrison, A Study of student Disciplinary Practices in Two Georgia High School, pp. 153 - 156.

² นันทนา จุฬังคะ " การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับป.ศ. ต้นที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อให้ฝึกสอนนักศึกษาในการคิดแก้ไขปัญหาก่อนออกฝึกสอน " (ปริทัศน์นันทการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517, หน้า 59.

³ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน

⁴ เสงี่ยม อินภิรมย์ " การสำรวจความผิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดพระนคร " ปริทัศน์นันทการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2505, หน้า 35.

ข้อสรุปถึงสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียนพร้อมทั้งเสนอแนะข้อแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น

สาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียนชายและหญิง โดยเฉพาะในเรื่อง การลืมหำการบ้าน ลอกการบ้านเพื่อน ทำงานไม่เสร็จทันเวลานั้น นักเรียนส่วนมากตอบว่า เพราะทำไม่ได้ และอันที่จริงลงไปคือ นักเรียนซึ่งเกียจทำ นักเรียนกระทำผิดวินัยในครั้งนี้ อาจมี ความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนของครู เช่นครูสอนไม่ดี ครูสอนไม่เข้าใจ หรือการให้งานมากเกินไปจึงทำให้เด็กซึ่งเกียจทำ และทำไม่ได้ดังกล่าว ในส่วนนี้ครูควรแก้ไขโดยการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และให้ได้ผลดี นำหลักการสอนมาในหลายรูปแบบ เข้าใจจิตวิทยาของเด็กในระดับนี้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะช่วยให้ไม่เกิดปัญหาทางวินัยในหมวดการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้การปกครองห้องเรียนที่ปล่อยปละละเลย จะทำให้เกิดปัญหาทางวินัยขึ้นได้เช่นกัน ครูควรเคร่งครัดระเบียบวินัย ทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ให้ความยุติธรรม และต้องให้ความไว้วางใจแก่นักเรียนในการสร้าง และรักษาระเบียบวินัยด้วยตนเอง

นอกจากนี้การกระทำผิดของเด็กอาจเป็นเพราะมีสาเหตุจากตัวเด็กเอง ที่เกี่ยวข้องกับอาการเรียนและไม่สนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายและจิตไม่ปกติ หรือเกิดจากการคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่ดีจึงชักชวนกันประพฤติผิดวินัย การติกรายการโทรทัศน์ หรือพ่อแม่ไม่สนใจต่อการเรียนของนักเรียน ไม่ดูแลให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็กเพียงพอแล้วจะทำให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมเช่นนี้ได้

ส่วนสาเหตุที่นักเรียนคุยหรือเล่นเสียงดังในห้องเรียน แสดงมารยาทไม่สุภาพเรียบร้อยกับเพื่อน ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อน และหมิ่นการท่าแหร นักเรียนตอบว่า เพื่อความสนุกสนาน และครูไม่คอยจึงกระทำผิดวินัย ซึ่งการกระทำผิดครั้งนั้นของเด็กอาจมีความสัมพันธ์กับการที่เด็กมีสภาพแวดล้อมไม่ดี เช่นเด็กอาจคิดมาจากบ้าน ใต้ถุน หัตถ์คิของพ่อแม่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธ์ภายในบ้าน ปัญหาทางครอบครัว ครอบครัวที่มีการจัดระบบที่ดีย่อมจะมีส่วนในการสร้างวินัยให้เด็ก และข้อค้นพบนี้ยังตรงกับคำกล่าวของ ดอยล์ (Doyle) ที่กล่าวไว้ว่า ความเป็นพลเมืองดี เป็นวิถีทางของชีวิต ซึ่งเริ่มต้นมาจากบ้าน และจะพัฒนาอย่างดีที่สุดในระยะเริ่มแรกของชีวิต บิดามารดาที่มีวินัยแก่ตนเอง จะเป็นผู้ให้ตัวอย่างแก่เด็กทั้งโดยการกระทำ การพูด และความรู้สึก¹ นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนนับว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก

¹ Marion Wade Doyle, "Citizenship Begin in the Home " Journal of the Association for Childrenhood Education International, 37:8 (April 1961) p.361.